NORAKSTS
Lieta Nr.A42437205
143/AA43-0960-08/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 29.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš,
tiesneši S.Gintere un V.Endzelis,

piedaloties *L.L.* pilnvarotajai pārstāvei *I.L.* un atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvim Andrim Berkanam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *L.L.* (*/dzēsts personas kods/*) pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005.gada 9.septembra lēmuma Nr.2965 grozīšanu un Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 11.janvāra lēmuma Nr.85 grozīšanu, sakarā ar *L.L.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 16.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1.1] 2005.gada 4.janvārī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības Dežūrdaļas meklēšanas grupas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu VB Nr.546971 par to, ka 2004.gada 27.decembrī plkst.17^{23} *L.L.* vadīja automašīnu *Mazda 626*, valsts reģistrācijas numurs (turpmāk – v/n) */dzēsta numura zīme/*, Rīgā, pa Vīlandes ielu Elizabetes ielas virzienā. Šķērsojot krustojumu ar Elizabetes ielu, vadītājs neievēroja ceļa zīmes Nr.207 „Neapstājoties tālāk braukt aizliegts" prasības, nedeva ceļu transportlīdzeklim, kurš brauca pa galveno ceļu, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar automašīnu *Ford Transit*, v/n */dzēsta numura zīme/*, kuru vadīja *J.O.* Pēc ceļu satiksmes negadījuma *L.L.* no notikuma vietas aizbrauca un neinformēja par notikušo likumā noteiktajā kārtībā.

Protokolā norādīts, ka pārkāpts Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 10., 51., 52., 146. un 281.5.punkts, tādējādi izdarot administratīvos pārkāpumus, kas paredzēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{16}$panta piektajā daļā un $149.^{11}$panta pirmajā daļā.

[1.2] Ar Rīgas pilsētas Ceļu policijas priekšnieka vietnieka 2005.gada 4.janvāra lēmumu Nr.050/VB546971 par LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu *L.L.* uzlikts naudas sods 150 latu apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 24 mēnešiem.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, *L.L.* to apstrīdēja augstākai iestādei.

[1.3] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005.gada 14.februāra lēmumu Nr.245 atcelts lēmums *L.L.* administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/VB546971 un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai.

[1.4] 2005.gada 31.martā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības Dežūrdaļas meklēšanas grupas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.KP 013530 par to, ka 2004.gada 27.decembrī plkst.16[40] *L.L.* vadīja automašīnu *Mazda 626*, v/n */dzēsta numura zīme/*, Rīgā, pa Vīlandes ielu Elizabetes ielas virzienā. Veicot kreiso pagriezienu uz Elizabetes ielu, vadītājs neievēroja ceļa zīmi Nr.207 „Neapstājoties tālāk braukt aizliegts", izbraucot no brauktuvju krustošanās vietas pretējā braukšanas virziena pusē, kā rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums ar automašīnu *Ford Transit*, v/n */dzēsta numura zīme/*. Pēc ceļu satiksmes negadījuma *L.L.* no notikuma vietas aizbrauca un neinformēja par notikušo likumā noteiktajā kārtībā.

Protokolā norādīts, ka pārkāpts Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 10., 51., 52., 86., 146. un 281.5.punkts, tādējādi izdarot administratīvos pārkāpumus, kas paredzēti LAPK 149.[16]panta piektajā daļā, 149.[6] panta sestajā daļā un 149.[11] panta pirmajā daļā.

[1.5] Ar Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2005.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.050/KP013530 par LAPK149.[16]panta piektajā daļā, 149.[6]panta sestajā daļā un 149.[11]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu *L.L.* piemērots naudas sods 100 latu apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, *L.L.* to apstrīdēja augstākai amatpersonai.

[1.6] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005.gada 9.septembra lēmumu Nr.2965 (turpmāk arī – Lēmums Nr.2965) atstāts negrozīts Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2005.gada 26.aprīļa lēmums Nr.050/KP013530.

[2] 2005.gada 8.novembrī *L.L.* vērsās Rīgas pilsētas Galvenajā policijas pārvaldē, lūdzot samazināt piemēroto sodu saskaņā ar grozījumiem LAPK.

[2.1] Ar Rīgas pilsētas Ceļu policijas priekšnieka 2005.gada 8.novembra lēmumu Nr.050/KP013530 nolemts saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 4.punktu grozīt sodu LAPK 149.[16]panta piektās

daļas ietvaros, nosakot naudas sodu 100 latu apmērā bez transportlīdzekļu vadītāja tiesību atņemšanas.

Minēto lēmumu *L.L.* apstrīdēja augstākai amatpersonai.

[2.2] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 11.janvāra lēmumu Nr.85 (turpmāk arī – Lēmums Nr.85) atstāts negrozīts Rīgas pilsētas Ceļu policijas priekšnieka 2005.gada 8.novembra lēmums Nr.050/KP013530.

[3] 2005.gada 24.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.L.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts grozīt Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2005.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.050/KP013530, nosakot, ka administratīvais pārkāpums sodāms pēc LAPK 149.^{27}panta trešās daļas un grozīt soda mēru minētās normas sankcijas ietvaros.

Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Pieņemot Lēmumu Nr.2965, ir pārkāpti LAPK 270.panta sestās daļas nosacījumi, proti, lieta izskatīta neklātienē, ignorējot pieteicēja tiesības un sniegto informāciju par apstākļiem, kas liedza ierasties uz lietas izskatīšanu 26.aprīlī.

[3.2] Iestāde pārkāpusi LAPK 272.panta prasības un nav noskaidrojusi zaudējumus, kādi radušies 2004.gada 27.decembra negadījumā iesaistītajiem transportlīdzekļiem, nav vērtēts eksperta *E.T.* 2005.gada 17.janvāra atzinums Nr.25 un tas, ka *J.O.* transportlīdzeklim, v/n */dzēsta numura zīme/*, nebija veikta tehniskā apskate. Tāpat nav vērtēts, kāpēc *J.O.* sākotnēji sniedzis policijas darbiniekiem nepatiesas ziņas, ka automašīnas *Mazda* vadītājs nav zināms un ir aizbēdzis. Arī 2005.gada 31.marta administratīvā pārkāpuma protokolā policijas amatpersona atzinusi šī nepatiesā ziņojumu sniegšanas faktu, taču nav noskaidrojusi, kāpēc *J.O.* policiju izsauca tikai pēc pieteicēja aizbraukšanas.

[3.3] *J.O.* mērķis, vienojoties ar pieteicēju par zaudējumu atlīdzību un saskaņotā paziņojuma sastādīšanu, bija panākt, lai pieteicējs aizbrauktu no notikuma vietas, bet *J.O.* izsauktajiem policijas darbiniekiem sniegtu citu notikušā versiju, tādējādi slēpjot agrāk ar viņa vadīto automašīnu notikušu ceļu satiksmes negadījumu. Iestāde ir ignorējusi pieteicēja lūgumu izvērtēt automašīnas *Ford Transit* vadītāja *J.O.* vainu avārijas izraisīšanā.

[3.4] Administratīvais pārkāpums kvalificēts nepareizi. Sadursmes brīdī *L.L.* vadītā automašīna bija apturēta, gaidot iespēju no Vīlandes ielas nogriezties pa kreisi uz Elizabetes ielu. Sadursme notika tādēļ, ka pieteicējs, lai pārredzētu transporta plūsmu, bija uzbraucis uz Elizabetes ielas, tādējādi pārkāpjot ceļa zīmes Nr.207 prasības. Šie apstākļi, kā arī fakts, ka *L.L.* vienojās ar *J.O.* pēc ceļu satiksmes negadījuma, ir pierādīts ar *J.L.*, *V.D.* un *R.B.* paskaidrojumiem. Pieteicējs aizbrauca no notikuma vietas, uzticoties *J.O.* un zinot, ka ir vienojušies par visiem būtiskajiem

negadījuma apstākļiem un zaudējumu atlīdzību. Turklāt pieteicējam bija saprotams, ka viņa pārkāpumam nav nekādu smagu seku, lai to dēļ pieļautu daudz smagāku pārkāpumu.

[3.5] Pieteicēju nevar sodīt par tādu likuma prasību nepildīšanu, kas nav atkarīgas no viņa gribas un neatbilst faktiskajai situācijai. 2004.gada 27.decembrī saskaņoto paziņojumu veidlapas nebija brīvi pieejamas. Saskaņoto paziņojumu saņemšanas un aizpildīšanas kārtību noteica apdrošināšanas sabiedrības. Gan pieteicēja, gan *J.O.* automašīna bija apdrošināta AS „Baltijas transporta apdrošināšana", un saskaņā ar minētās sabiedrības noteikto saskaņoto paziņojumu saņemšanas un aizpildīšanas kārtību abiem vadītājiem bija jāvēršas apdrošināšanas sabiedrībā, kuras pārstāvis pēc avarējošo transportlīdzekļu apskates pats sastādītu saskaņoto paziņojumu. 2004.gada 27.decembra vakarā pieteicējs vairs nevarēja saņemt saskaņotā paziņojuma veidlapu, savukārt 2004.gada 28.decembrī apdrošināšanas sabiedrība atteicās izsniegt minēto veidlapu, tā kā pieteicējs nav transportlīdzekļa īpašnieks. Arī transportlīdzekļa īpašniecei *I.L.*apdrošināšanas sabiedrība atteicās izsniegt paziņojuma veidlapu, norādot, ka to aizpildīs sabiedrības pārstāvis. Šādos apstākļos secināms, ka ceļu satiksmes negadījuma vietā vispār nebija iespējams sastādīt saskaņoto paziņojumu. Šī situācija nebija atkarīga no pieteicēja, kurš to nevarēja ne paredzēt, ne ietekmēt.

[3.6] Izlemjot jautājumu par pieteicēja atbildību pēc LAPK 149.[16]panta piektās daļas, jāņem vērā, ka ne 2004.gada 27.decembrī, ne pieteikuma iesniegšanas brīdī nav pieņemts normatīvais akts, kas reglamentētu visus ar saskaņoto paziņojumu pieejamību, sastādīšanas laiku un kārtību saistītos jautājumus.

[3.7] Pieteicējs nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 51. un 52.punktu, līdz ar to pārkāpumam nepamatoti piemērota LAPK 149.[16]panta piektā daļa. Pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punktu, līdz ar to ir sodāms pēc LAPK 149.[27]panta trešās daļas.

[4] 2006.gada 7.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.L.* pieteikums, kurā lūgts grozīt Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2005.gada 8.novembra lēmumu Nr.050/KP013530, nosakot, ka administratīvais pārkāpums sodāms pēc LAPK 149.[27]panta trešās daļas un grozīt soda mēru minētās normas sankcijas ietvaros.

Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Lēmums Nr.85 uzskatāms par nelikumīgu un nepamatotu, jo atbildība LAPK 149.[16]panta piektajā daļā paredzēta, ja kāds no ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļa vadītājiem patvaļīgi atstāj ceļu satiksmes negadījuma vietu un neaizpilda saskaņoto paziņojumu, atsakās to aizpildīt vai abpusēji aizpildīt to nav iespējams. Pieteicēja gadījumā vienlaikus nepastāv abi minētie apstākļi.

[4.2] Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma (turpmāk – Apdrošināšanas likums)

36.panta trešā daļa nosaka, ka šādā gadījumā otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītājs nekavējoties par ceļu satiksmes negadījumu paziņo Valsts policijai. *J.O.* šo likuma prasību neizpildīja, bet gan sniedza Valsts policijai nepatiesas ziņas. Turklāt Apdrošināšanas likuma 17.panta sestajā daļā noteikts apdrošinātāja pienākums kopā ar apdrošināšanas polisi pēc apdrošinātāja ņēmēja pieprasījuma izsniegt līguma slēdzējam saskaņotā paziņojuma veidlapas. Apdrošinājuma ņēmēja lūgums noslēgt ar viņu līgumu uzskatāms arī kā vienlaicīgs saskaņotā paziņojuma veidlapu pieprasījums, kuru apdrošinātājs AS „BTA" konkrētajā gadījumā ignorēja. Normatīvajos aktos nav noteikts, ka saskaņotā paziņojuma veidlapu var iegūt persona, kas ir transportlīdzekļa vadītājs, bet nav apdrošinājuma ņēmējs. Ne Ceļu satiksmes likuma 25.pants, ne Ceļu satiksmes noteikumu 35.punkts nenosaka prasību, ka transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt saskaņotajam paziņojumam.

[4.3] Šādos apstākļos pieteicējs nav saucams pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[16]panta piektās daļas, jo viņa rīcībā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Turklāt izdarītais Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums ir maznozīmīgs un pieteicējam nebija nolūka 2004.gada 27.decembrī aizbēgt no notikuma vietas. Nav konstatējami atbildību pastiprinoši apstākļi. Par atbildību mīkstinošu uzskatāmi apstākļi, kādos notika ceļu satiksmes negadījums, proti, attiecīgais krustojums ir nepārskatāms tur novietoto transportlīdzekļu dēļ.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 13.aprīļa lēmumu nolemts apvienot vienā tiesvedībā lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *L.L.* pieteikumu par Lēmuma Nr.2965 grozīšanu, un lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *L.L.* pieteikumu par Lēmuma Nr.85 grozīšanu.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 16.jūlija spriedumu *L.L.* pieteikums pilnībā noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[6.1] LAPK 149.[16]panta piektā daļa nosaka, ka „par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, (..) transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no simt līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem (..)."

Ceļu satiksmes noteikumu 1.12.punkts nosaka, ka „ceļu satiksmes negadījums ir ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un kura rezultātā cilvēks gājis bojā, viņam nodarīti miesas bojājumi vai arī nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai vai videi, kā arī citā vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, noticis negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis".

Lietā nav strīda, ka 2004.gada 27.decembrī notika sadursme starp diviem transportlīdzekļiem, proti, starp automašīnu *Mazda,* v/n */dzēsta*

numura zīme/, kuru vadīja pieteicējs, un automašīnu *Ford Transit,* v/n */dzēsta numura zīme/,* kuru vadīja *J.O.* Abu automašīnu sadursmes rezultātā tika nodarīti zaudējumi automašīnām, kas liek secināt, ka 2004.gada 27.decembra sadursme ir ceļu satiksmes negadījums.

Ceļu satiksmes dalībnieku rīcību pēc satiksmes negadījuma nosaka Ceļu satiksmes noteikumu 51.punkts, proti, „ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs:

51.1. nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;

51.2. vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu."

Konkrētajā gadījumā pieteicējam un trešajai personai saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 51.2.punktu un atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem bija tiesības aizpildīt saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāt negadījuma vietu. Taču par būtisku uzskatāms fakts, ka negadījuma vietas atstāšana, neziņojot policijai, iespējama tikai pēc saskaņotā paziņojuma aizpildīšanas.

Lietā nav strīda, ka pieteicējs un trešā persona nav aizpildījuši saskaņoto paziņojumu. Tāpat lietā nav strīda, ka pieteicējs un trešā persona ir centušies panākt savstarpēju vienošanos par 2004.gada 27.decembra ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem un tā radīto seku novēršanas iespējām. Minēto apliecina ne tikai lietas apstākļi, bet arī tiesas sēdē pārbaudītas liecinieku liecības.

2004.gada 27.decembrī pieteicējam bija divas iespējas, kā rīkoties pēc sadursmes ar automašīnu *Ford Transit*, proti, pieteicējam bija iespēja sastādīt saskaņoto protokolu vai paziņot par notikušo policijai. Pat tad, ja pastāvēja kādi šķēršļi, kas pieteicējam liedza izmantot Ceļu satiksmes noteikumu 51.2.punktā paredzēto iespēju vienoties ar otras automašīnas vadītāju, pieteicējam bija iespējams informēt par negadījumu Ceļu policiju. Tādā gadījumā attiecībā uz pieteicēju LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā noteiktās sekas nebūtu iestājušās, jo nebūtu pamata uzskatīt, ka pieteicējs ir atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu.

[6.2] Administratīvais pārkāpums var tikt izdarīts gan ar nodomu, gan aiz neuzmanības. Saskaņā ar LAPK 11.pantu administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Tiesas ieskatā nav būtiskas nozīmes tam, ko pieteicējs ir domājis un kā mēģinājis situāciju atrisināt. Lietas ietvaros par svarīgu atzīstams tas, ka pieteicējam bija pienākums apzināties savas darbības – aizbraucot no ceļu satiksmes negadījuma notikuma vietas – kaitīgās sekas. Tā kā pieteicējs nav šīs sekas apsvēris, kā arī nav sazinājies ar Ceļu policiju, tiesa atzīst, ka LAPK 149.[16]panta piektās daļas pārkāpums noticis aiz neuzmanības. Taču tas, ka pieteicējs nav izdarījis pārkāpumu tīšām, var ietekmēt soda apmēru, bet neietekmē administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu.

Tāpat lietā nav nozīmes *J.O.* vainai un automašīnām nodarīto zaudējumu apmēriem.

[6.3] Ņemot vērā, ka atbildētājs vienlaikus ir konstatējis LAPK 149.[16] panta piektās daļas, LAPK 149.[6]panta sestās daļas un LAPK 149.[11] panta pirmās daļas pārkāpumus, saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu pieteicējam piemērojamais sods nosakāms tās sankcijas ietvaros, kura paredzēta par smagāko pārkāpumu. Likumdevējs par smagāko pārkāpumu atzinis LAPK 149.[16]panta piektajā daļā minēto, naudas soda apmēru šī panta sankcijā nosakot 100 līdz 500 latu apmērā, bet transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas termiņu uz diviem gadiem.

Atbildētājs ar Lēmumu Nr.2965 pieteicējam piemērojis naudas sodu 100 latu apmērā un atņēmis transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz diviem gadiem. Tādējādi administratīvais sods piemērots LAPK 149.[16]panta piektajā daļā noteiktās sankcijas minimālajā apmērā, kas tiesas ieskatā atzīstams par pamatotu un atbilstošu lietas faktiskajiem apstākļiem.

[6.4] Ar 2005.gada 15.septembra likumu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" likumdevējs ir mainījis LAPK 149.[16]panta piektajā daļā noteiktās sankcijas apmēru, nosakot, ka par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, (..) transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Savukārt LAPK 8.panta otrā daļa nosaka, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav.

Atbildētājs, izskatot pieteicēja iesniegumu, 2005.gada 8.novembrī pieņēma lēmumu Nr.050/KP013530, ar kuru nolēma grozīt pieteicējam piemēroto sodu LAPK 149.[16]panta piektās daļas ietvaros, nosakot to 100 latu apmērā bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas. Ar Lēmumu Nr.85 minētais lēmums atstāts negrozīts.

[6.5] Nav pamatots atbildētāja pārstāvja viedoklis, ka Lēmums Nr.85 ir prettiesisks, jo atbildētājs nevarēja vēlreiz lemt par administratīvo sodu pieteicējam.

Tiesas ieskatā 2005.gada 8.novembrī atbildētājs nav uzsācis jaunu administratīvo procesu attiecībā pret pieteicēju, jo, pirmkārt, administratīvais process LAPK ietvaros notiek stingri reglamentētos termiņos, otrkārt, pastāvēja tiesisks pamats administratīvā soda mīkstināšanai attiecībā uz pieteicēju. Tādējādi uzskatāms, ka iestāde ir izvēlējusies pareizo rīcības modeli, grozot attiecībā uz pieteicēju piemēroto administratīvo sodu LAPK 149.[16]panta piektās daļas ietvaros.

Šādos apstākļos tiesa secina, ka atbildētājs pamatoti ir pieņēmis Lēmumu Nr.85, piemērojot pieteicējam administratīvo sodu LAPK 149.[16]panta piektās daļas ietvaros, kas tiesas ieskatā ir atzīstams par adekvātu pieteicēja nodarījumam.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 16.jūlija spriedumu *L.L.* iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norādīti šā sprieduma [3.5], [4.1] un [4.2] minētie argumenti, papildus norādot šādus apsvērumus:

[7.1] tiesa nav vērtējusi pieteicēja rīcību pēc negadījuma, proti, ka pieteicējs no notikuma vietas neaizbrauca patvaļīgi, bet atradās tur apmēram stundu, vienojoties ar *J.O.* par zaudējumu atlīdzināšanu, bet pēc tam devās pēc saskaņotā paziņojuma. Nav vērtēta pieteicēja aktīvā rīcība, meklējot paziņojumu, kā arī atgriešanās notikuma vietā. Šāda rīcība nevar tikt atzīta kā prettiesiska, vainojama bezdarbība. Turklāt apstākļi 2004.gada 27.decembrī pieļāva policijas neizsaukšanu, kā arī saskaņotā paziņojuma nesastādīšanai nav nekādu seku;

[7.2] tiesa nav vērtējusi pretrunu normatīvajos aktos, proti, no Ceļu satiksmes noteikumu 51.punkta izriet, ka šajā normā noteiktajos gadījumos transportlīdzekļa vadītājs nekavējoties apstājas, paliek negadījuma vietā un aizpilda saskaņoto paziņojumu, savukārt no Apdrošināšanas likuma 36.panta otrās daļas izriet, ka saskaņotais paziņojums aizpildāms un iesniedzams apdrošinātājam tiklīdz tas ir iespējams;

[7.3] nav pamatota pārkāpuma kvalifikācija pēc LAPK 149.[6]panta sestās daļas un LAPK 149.[11]panta pirmās daļas, no kuras izriet, ka sadursmes brīdī pieteicēja vadītais transportlīdzeklis atradās kustībā, un, nogriežoties pa kreisi, brauca pa pretējo braukšanas joslu. Šādā gadījumā būtu jābūt ļoti būtiskiem transportlīdzekļa *Mazda 626* bojājumiem ar citu lokalizāciju;

[7.4] tiesa nav vērtējusi vienīgo dokumentu, ar kuru varēja pamatot administratīvā pārkāpuma kvalifikāciju pēc LAPK 149.[6]panta sestās daļas, LAPK 149.[11]panta pirmās daļas un 149.[16]panta piektās daļas, proti, 2004.gada 27.decembra apskates protokolu Nr.PK285531.

[8] Tiesas sēdē pieteicēja pilnvarotā pārstāve neuzturēja prasījumu izvērtēt pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[6]panta sestās daļas un LAPK 149.[11]panta pirmās daļas, par to parakstoties tiesas sēdēs protokolā. Pieteicēja pilnvarotā pārstāve uzturēja

apelācijas sūdzību un sākotnējo pieteikumu daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc 149.[16]panta piektās daļas.

Atbildētāja pārstāvis neatzina apelācijas sūdzību un pieteikumu, un lūdza tos noraidīt.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi administratīvās lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *L.L.* apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums noraidāms.

[10] Saskaņā ar APL 302.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Ņemot vērā, ka pieteicēja pilnvarotā pārstāve apelācijas instances tiesas sēdē apelācija sūdzību uzturēja tikai daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc 149.[16]panta piektās daļas, Administratīvā apgabaltiesa izskata lietu pēc būtības tikai šajā daļā.

APL 282.panta 4.punkts noteic, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja pieteicējs atteicies no pieteikuma. Ņemot vērā minēto tiesību normu un pieteicējas prasījuma precizējumu, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka izbeidzama tiesvedība lietā pieteikuma prasījuma daļā, no kura pieteicēja ir atteikusies.

[11] Administratīvā apgabaltiesa no lietas apstākļiem, kas minēti šā sprieduma [1] un [2] punktos, secina, ka galīgais administratīvais akts šajā lietā ir viens, proti, Lēmums nr.85, jo tas ir iestādes pēdējais pieņemtais lēmums, kurā ir noteikts galīgais soda apmērs. Savukārt Lēmums Nr.2965 nav uzskatāms par galīgo lēmumu, kurš būtu pārsūdzams tiesā, jo tas vēlāk aizstāts ar citu iestādes lēmumu (Rīgas pilsētas Ceļu policijas priekšnieka 2005.gada 8.novembra lēmums Nr.050/KP013530), kurš savukārt tika atstāts negrozīts ar galīgo lēmumu – Lēmumu Nr.85.

APL 81.panta piektā daļa nosaka, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka lieta par Lēmumu Nr.2965 nav atsevišķi skatāma administratīvā procesa kārtībā, bet gan tikai kopsakarā ar galīgā lēmuma, Lēmuma Nr.85, tiesiskuma izvērtēšanu. Tāpēc Administratīvās apgabaltiesas ieskatā, pamatojoties uz APL 282.panta 1.punktu, tiesvedība daļā par Lēmuma Nr.2965 grozīšanu ir izbeidzama.

[12] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir

pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, izskatot lietu daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc 149.[16]panta piektās daļas, pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Atbilstoši APL 307.pantam Administratīvā apgabaltiesa pirmās instances tiesas spriedumā ietverto motivāciju, kas norādīta šā sprieduma [5] punktā, atzīst par pareizu un tai pievienojas.

[13] Pieteicēja apelācijas sūdzībā minēto argumentu, kas norādīts šā sprieduma [7.2] punktā, Administratīvā apgabaltiesa uzskata par nepamatotu, jo Apdrošināšanas likuma 36.panta otrās daļas 2.punkts paredz iespēju apdrošinātājam iesniegt ne tikai aizpildītu saskaņoto paziņojumu, bet arī vienkārši rakstveidā informēt par ceļu satiksmes negadījumu, ja ceļu satiksmes negadījuma apstākļus fiksējusi Valsts policija. Šāds nosacījums Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nenonāk pretrunā ar Ceļu satiksmes noteikumu 51.2.punktu, kas arī paredz ceļu satiksmes negadījuma apstākļus fiksēt pašiem ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajiem transportlīdzekļu vadītājiem ar saskaņotā paziņojuma palīdzību, bet ja tas nav iespējams, tad sagaidīt Valsts policiju, kas tad arī to fiksēs.

[14] Pieteicēja apelācijas sūdzībā minētajam argumentam, kas norādīts šā sprieduma [7.4] punktā, par 2004.gada 27.decembra apskates protokola Nr.PK285531 kā pierādījuma izvērtēšanu, Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nav nozīmes pareizā lietas izspriešanā jautājumā par to, vai *L.L.* ceļu satiksmes negadījuma vietu atstāja pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 1. un 4.punktu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atzīt par nepamatotu un noraidīt *L.L.* pieteikumu daļā par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 11.janvāra lēmuma Nr.85 grozīšanu daļā par *L.L.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektās daļas.

Izbeigt tiesvedību pieteikuma daļā par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 11.janvāra

lēmuma Nr.85 grozīšanu daļā par *L.L.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[6]panta sestās daļas un 149.[11]panta pirmās daļas.

Izbeigt tiesvedību pieteikumā par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005.gada 9.septembra lēmuma Nr.2965 grozīšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs *(paraksts)* E.Puriņš

Tiesneši *(paraksts)* S.Gintere

(paraksts) V.Endzelis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis E.Puriņš
Rīgā 2008.gada 1.oktobrī